

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibvs, Cavsis, Atqve Exitv Perseqvvtionvm,
Qvas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Qua[m] graibus persequutionibus, quibusq[ue] de causis Iudaei Christi
Apostolos affixerint. Cap. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

tes, cum sit collectus de omnibus gentibus. Exarseruntque
velut ignis in spinis, quando peccatricem carnem atque hu-
ius mortalis vita molestissimas compunctiones, persecu-
tionis incendio cremauerunt. In horum varietate & quadam
uniuersitate persecutorum, illa intelligitur mulier mere-
trix, quam describit Apocalypsis, ebriam de sanguine san-
ctorum & martyrum Iesu. Vnum etenim malorum corpus
intelligi voluit, quod semper aduersatur Ecclesie intus & fo-
ris. Quia & in Ecclesia sunt facti Christiani, & extra Eccle-
siam Iudei, haeretici, & pagani. Et licet interdum corpore
separentur, uno tamen animo in Ecclesie persecuzione iun-
guntur. Hæc eadem est Babylon, omnium ciuitas superbo-
rum, cuius in beneficijs errasse omnes gentes, in eaque san-
guinem prophetarum & sanctorum martyrum repertum
esse, eadem Apocalypsis commemorat. Hanc fuso fratribus
sui sanguine Cain fundavit, vocavitque nomen eius nomine
filii sui, Enoch, id est posteritatem. Quia omnes mali in
quibus est Babylonia, succedentes sibi usque ad finem mun-
di, Ecclesia Dei uno animo eademque sententia persecuntur.

*Quam grauibus persecutionibus, quibusque de causis
Iudei Christi Apostolos affixerint.*

CAPUT III.

ET Iudeorum quidem quantus in veros Dei cultores,
Christique familiam, inuidentiae furor exarserit, ex
diuinis literis potest intelligi. Qui enim ipsum ciuita-
tis sanctæ principem & instauratorem Christum, pertina-
cissimis odijis in crucem agi, probrosissimisque affici sup-
plicio voluerunt, idem postea in eius discipulos pari odio &
rabie sauerunt. Parum enim eis fuerat in agnum Dei tol-
lentem peccatum mundi, contra testificationem legis, con-
tra oracula Prophetarum, contra diuinarum experimenta
virtutum seditionibus, contumelij, sputis, alapis, lapidibus,
flagris, & ad postremum crucis atrocitate sequisse; nisi etiam
testes resurrectionis eius, eadem persecuerentur insanis.
Hinc Paulus cum adhuc Saulus, id est, superbus esset, spi-
rans minarum ac cædis in Domini discipulos, Damascum *Act. ii. 8.*
pergebat, & si quos inueniret huius viæ viros in carcerem
rapiebat. Hinc Stephanus protomartyr cum utilia suaderet, *Act. vii. 7.*
singularique sapientia disputantes secum Libertinos reuin-

A T CERET.

Apocal. 17. 6.

Apocal. 18. 8.

DE VARIIS PIORVM

ceret, saxorum turbine est oppressus. Iacobus alter gladio
Euseb. lib. cæsus, alter fullonum fuste percussus, post præcipitium oc-
2. eccles. hist. cubuit. Hinc magna illa coorta est in Ecclesia que Hierosolymis erat, persequutio, vt exceptis Apostolis omnes Chri-
cap. 23. sti discipulos per Iudææ & Samariæ regiones, tempesta
Afor. 3. fœua dispergeret. Denique & horum perfida nequitia, ad-
uersus pios Gentilium sepe est furor accensus, vt quoad fieri
posset, nullo eos loco consistere paterentur. Quid enim Antiochiae? nonne cum turbas populorum audieci verbi causa
confluentes, Iudæi conspicarentur, zelo sic concitati sunt, vt
& Paulo contradicerent, & blasphemarent, & religiosas in-
super mulieres & honestas, primosq; ciuitatis, ad persequen-
dos Paulum & Barnabam, suisq; de finibus eiiciendos, per-
pelleret? Quid deinde Icorij? nonne cum Iudeorum Gra-
corumque ingens multitudo prædicanti Paulo credidisset,
qui increduli remansere Iudæi, Gentium animas aduersus
fratres iracundia inflamarunt? Et sic quidem inflamma-
runt, vt contumelias & lapides in Apostolos illa iracundia
flamma percoqueret, quibus exacti, ad ciuitates Lycaonitæ
confugerunt. Hic vero cum à Gentibus quidem crederen-
tur dij, iisque sacrificia pararentur, tanquam Ioui & Mer-
curio; mox Iudeis incitantibus, ab illis ipsis adoratoribus
suis, grauissima persequitione premuntur, vsque adeò vt la-
pidibus propænectus Paulus, mortuo similis è ciuitate tra-
heretur. Nec Thessalonicae tutos esse illos sinit, nec vero
Berriceæ Iudeorum irrequia malitia, sed usi factiosorum
quorundam atque à vulgo perditorum hominum opera,
persuaserunt Apostoles contra Cæsar's decreta facere, Re-
gémque alium prædicare, studiumque Principum ac multi-
tudinis contra verbi diuinii præconiū eiusmodi ratione com-
mouerunt. Hi sunt de quibus Apostolus sic queritur apud
Thessalonenses: Imitatores facti estis Ecclesiarum, que
sunt in Iudea in Christo Iesu, quia eadem passi estis & vos
à contribubibus vestris, sicut & ipsi à Iudeis, qui & Domini-
num occiderunt Iesum, & prophetas persequuti sunt, &
Deo non placent, & omnibus hominibus aduersantur, pro-
hibentes nos Gentibus loqui, vt salvi fiant, vt impleant pec-
cata sua semper. Peruenitenim super illos ira Dei vsque in
finem. Sed & ipsius Domini per Hieremiam querimonia
est: Reliquum domum meam, dimisi hereditatem meam: facta
est mihi

Afor. 13.

¶ 14.

Afor. 17.

1. Thes. 2.

Hiere. 12.

est mihi hæreditas mea quasi speluncaleq[ue], siue vt vulgata
editione redditum est, quasi leo in sylva. Postremum hoc,
Iudaici populi feritateni expressit, propter quam deserta il-
lorum est domus, id est, templum illud quod fulgebat au-
gustius; quia hæreditatem præripere gestiens, occidit hære-
dem. Aperitè quoq[ue] hoc illis à Christo Domino prædictum
est: Hierusalem, inquit, quæ occidis prophetas & lapidas
eos qui mittuntur ad te: quoties volui congregare filios
tuos quemadmodum gallina pullos suos sub alas, & no-
luisti? Ecce relinquetur volis domus vestra deserta. Gra-
uissimum verò illud quod alio loco expreſsum est: Fiāt
lubicum (vt magis magisque labantur) & angelus Domini
persequens eos. Quoniam gratis absconderunt mihi inte-
ritum laqueisui, superuacuè exprobrauerūt animam: meam.
Offendebat autem hos crucis prædicatio, à qua salus pen-
dere diceretur. Cumque zelum haberent Dei, sed non secun-
dum scientiam, suam quoque volebant iustitiam constitue-
re; ex quo iustitia Dei, quæ per crucem est, non erant sub-
iecti. Fortes erant illi, de quibus in Psalmis dictū est: Quo-
niam irruerunt in me fortes; suis enim de viribus suaque Psalm. 58.
de iustitia presumentes, cum sibi sani viderentur, medicinam
recusarunt, & tanquam phrenetica fortitudine, medicum
tandem ipsum necauerunt. Paternas retinere traditiones
mordicus nitebantur, earumque æmulatione Dei Ecclesiam
infestabant. Intidebant saluti Gentium, easque vocari ad
regnum, & benedictionem promissam Abraliæ, impatiens
tissimè audiebant. Incircuncisi erant corde & auribus, atque Act. 7.
vt antea semper, ita & tum maximè Spiritui sancto resiste-
bant. Hos enim Stephanus alloquens ceruleisque antiquam
duritiem, libera voce improporans: Quenq[ue], inquit, prophe- Ibidem.
tarum non sunt persecuti patres vestri, qui prænunciabant
de aduentu iusti, cuius vos nunc homicidae & proditores
suistis? In iustis persecutis atque delendis, erat filiorum
cum patribus communis in pietas: quoq[ue]; illi veritatis odio
in ministros sauierant, eodem hi in ipsum dominum ac pa-
trem familias irruerunt. Superiorum temporum sublatis
iustitiae nuncijs, missum postremò filium vt agnouerunt,
contempserunt; vt contempserunt, execrati tandem odio,
interimē conati sunt. Hic est, inquiunt, hæres, venite occi- Matt. 23.
damus

DE VARIIS PIORVM

Iacob. 16. 2. damus eum, & nostra erit hæreditas. Quorsum autem, obsecro, malus hic tandem zelus euasit? Eo nimisrum, quod in Euangelio Christus non tacuit: Venit, inquit, hora, ut omnis qui interficit vos, obsequium arbitretur se præstare Deo. *AIter. 22.* quis ad hanc non exhorrescat cæcitatem? Sæpiunt in homines innocentissimos illi, quorum è numero multi restitutæ sibi valetudinis beneficia testabantur: de domino accepto nemo querebatur. Euangeli lucem quam toto terrarum orbe diffundi volebat Deus, diabolica malevolètia conantur extinguere: & post hæc omnia tamen, persequendis, affligendis, trucidandis Apostolis, obsequium se præstare Deo arbitrantur. Animaduerte autem implacabile odium veritatis, audissimamque necis crudelitatem. Cùm eò Paulus in sua causa peruenisset, vt commemoraret sibi dictum esse à Domino: Vade, quoniam ego in nationes longè mittam te, cæteris attente & silenter auditis, hoc unum ferendum esse minimè putauerunt: vsqueadèò vt vociferantibus illis & proscientibus vestimenta sua, pulueremque iactantibus in aëra, Tribunus eum induci in castra iuberet, vt tam inusitati clamoris causam, etiam tormento & quæstione cognoseret.

Ibidens.

*Quæm posterioribus quoque temporibus Iudei
fuerint Christianis infestii.*

C A P V T V.

*D. Hiero. de
script. eccles.* **Q**uid autem non posterioribus temporibus moliti aduersus populum Christianum fuissent, si non eos diuina vltio dispersos ac trepidos agere per aliena hospitia coegisset? Namque A Elij Hadriani temporibus, cùm suæ factio[n]is haberent ducem Chozbeam, seu, vt alii legunt, Chochibum vel Barchochabam, Christianos varijs supplicijs atque ingenti crudelitate peremerunt; præcipue quidē odio religionis (Etenim, vt author est Iustinus martyr, ille Iudaicę princeps factionis Christianos solos, nisi negarent Christum, tanquam blasphemos ad supplicia rapi*4. ecclesiast.* iubebat:) sed ob hoc etiam, quod ipsis Christiani aduersus *bist. cap. 8.* Romanos non assentirentur. Sed hos perturbatione scelerum suorum exagitatos, & Palæstinam, prouinciam quondam suam depopulantes, ultima cæde perdomuit Adrianus, *Paulus Orationis lib. 7.* Christianosque sic vltus magna severitate præcepit, ne cui *cap. 13.* Iudæo